

Seznamte své děti s Bohem

John Maxwell

Když vzpomínám na všechny ty dobré věci, které jsem si odnesl z dob svého dětství, myslím, že jedním z největších darů, které jsem v naší rodině dostal, byl způsob, jakým mne rodiče učili o Bohu a o modlitbě.

Bůh byl součástí našeho každodenního života a našich rozhovorů, součástí stejně samozřejmě, jako třeba pravidelné sportování, příprava do školy nebo chystání jídla. Naše maminka se s námi každý den před odchodem do školy modlila. Opravdu, pamatuji si ty chvíle, kdy jsem cítil, že mne její modlitby ochraňují před pokušeními, která mi táhla hlavou a zabraňují mi podvádět při písemce, na kterou jsem se nepřípravil.

Chvíle, které naše rodina strávila společně s Bohem, nám daly dobré zakotvení v křesťanských hodnotách a vytvářely velmi bezpečné duchovní prostředí u nás doma. Otevíraly naprosto jedinečným způsobem dveře ke komunikaci a sdílení mezi všemi členy rodiny, což nám vydrželo až do dospělosti.

V dobách studií na vysoké škole jsem se seznámil s Margaretou. Vzpomínám si, jak jsem si jednou přisedl k dědečkovi a vyprávěl mu o sexuálních pokušeních, která ve vztahu k ní prožívám. Povzbudil mne, promluvil se mnou, říkal co o tom praví Písmo. Pak se se mnou modlil a povzbudil mne k odpovědnosti.

Možná vaše vzpomínky na dětství nejsou takové. Možná jste nevyrostali v křesťanské rodině, a pokud ano, možná byla jedinou společně strávenou chvílí s Pánem krátká modlitba před jídlem. Možná byl Bůh ponechán jako téma vyhrazené pro nedělní školu.

Ale vaše rodina přece nemusí být taková. Můžete předat svým dětem nádherné dědictví společně a smysluplně stráveného času seznamování s Bohem. A můžete se do toho pustit bez profesionálních znalostí Bible, bez pedagogických zkušeností a bez mimořádných nároků na volný čas.

Zde je 10 pokynů, které jsem Margaret a já užívali při předávání duchovních hodnot našim vlastním dětem:

Buďte příkladem. Jak jednou pravil Albert Schweitzer: „Být příkladem není hlavním nástrojem, jak ovlivnit ostatní - ale nástrojem jediným“. Nelze nikdy přecenit význam a moc příkladu, který rodiče předkládají svým dětem. Učíme to, co víme, ale příkladem předáváme to, čím opravdu jsme. Vzpomínám si, že často jsem slyšel matku – aniž by o tom ona věděla – jak se ve svém pokoji večer modlí. Tato zkušenost mne mnohému naučila, aniž by o tom se mnou matka kdy mluvila. Tato vzpomínka mi pomohla udržet si důvěrný vztah s Bohem až do dospělosti.

Když byl náš syn mladší, jednou mu Margaret vyprávěla, že by si přála, aby častěji četl Bibli. „Ale já tě nikdy nevidím číst Bibli“, odpověděl jí. A byla to pravda: obvykle se věnovala Písmu v době, kdy už děti spaly. Tak začala Margaret číst Bibli dříve a děti byly tímto příkladem povzbuzeny. Buďte připraveni a ochotni změnit způsob, jak věci děláte, abyste mohli být lepším příkladem svým dětem.

Bud'te jednoduší. Rodiče nemusí být rozpačití a ustrašení, když se pokoušejí vyprávět dětem o Bohu. Zakoušíte-li duchovní růst a poznáváte-li svého Boha z Písma, máte vše, co potřebujete k úspěchu. Využijte to, co víte, a promyslete způsob, jak to jednoduše a jasně předávat dětem.

My sami jsme s užitekem používali nejrůznější přirovnání, podobenství a analogie. Jednou Margaret přirovnávala křesťany k zrníčkům kukuřice: „Bůh má pro každého z nás svůj plán. Máme-li jej naplnit, potřebujeme Boží pomoc. Jsme jako tyhle zrnka kukuřice. Mohou se proměnit a stát popcornem, ale nesvedou to vlastními silami – potřebují k tomu pomoc pánve či mikrovlnné trouby. Stejně tak my potřebujeme Boží pomoc, abychom se stali lidmi, jaké On potřebuje.“ Tento výklad nebyl nijak zvlášť hlubokomyslný. Byl však jednoduchý a jasný. Obsahoval informaci, které děti mohly rozumět. Rozhlédněte se kolem sebe a užívejte obrazy a příklady, které děti znají a jejich pomocí jim vštěpujte pravdy o Bohu. Ale pozor: buďte přítom jednodušší.

Bud'te citliví. Někdy tím nejlepším duchovním obecenstvím s dětmi může být jen jim jednoduše naslouchat a odpovídat na jejich otázky. Ježíš tak často jednal se svými učedníky. Trávil s nimi čas a nechal na nich, ať určí téma rozhovoru – a tak se ho jednou zeptali, jak se mají modlit. Budete-li pozorně poslouchat, co děti povídají a setkáte se s nimi tak, kde se ony v myšlenkách nalézají, objevíte mnoho příležitostí, jak s nimi trávit smysluplný čas a vést je tak k Bohu.

Bud'te struční. Čas věnovaný rodinné pobožnosti nesmí být příliš dlouhý. Když naše děti začínaly na základní škole, snažili jsme se dodržet dobu tří až pěti minut. Při delších hovorech ztrácely pozornost. Budete-li struční, budou se děti těšit zase na příště.

Bud'te nápadití. Další cestou jak udržet dětskou pozornost a učinit pobožnost pro děti zajímavou a přitažlivou, je vaše nápaditost a tvořivost. Čtete biblické příběhy. Dívejte se na křesťanské video – programy a diskutujte o nich. Modlete se za věci, které děti chtějí. Hrajte si s nimi. Jedna z našich oblíbených her byla „Dvacet otázek“. Jedno z dětí si vybralo biblickou postavu, místo či událost a ostatní jeden po druhém kladli otázky a hledali správnou odpověď. Je možno vymyslet spoustu variací, využít třeba i běžné dětské hry, které je nepřeborné množství. Důležité je pochytit zájem dětí a udržet při tom legraci.

Bud'te flexibilní. Čas před spaním, když jsou děti již v posteli, je velmi příhodnou chvílí pro společné modlitby – není to však jediná příležitost, kdy se můžete jako rodina věnovat Pánu. Je dobré zvyknout si na obecenství před spaním, ale nepromarněte proto ostatní vhodné chvíle – při jízdě autem, u stolu, na koupališti - prostě kdekoliv. Lepší než se soustředit na vytváření zajetých kolejí (a pak mít výčitky svědomí, že se jich nedržíme) je zvyknout si využívat každou vhodnou příležitost.

Bud'te vytrvalí. Flexibilitu je nutno vyvažovat vytrvalostí a soustavností. Písmo nás vybízí, abychom milovali Hospodina a vyučovali jeho přikázání: „Budeš je vštěpovat svým dětem a rozmlouvat o nich, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat“ (Deut 6,7). Vyhradit si čas pro modlitbu a obecenství s Bohem musí být věcí životního stylu, nikoliv jen jednou z povinností, kterou je třeba každý den splnit.

Bud'te realističtí v očekávání. Slyšel jsem příběh o muži, který odjel se svým synem na prázdniny a syn si o této jejich výpravě vedl deník. Jednoho dne se oba vypravili shlédnout Velký kaňon. Muž byl pyšný, že jeho potomek je nadšen zážitkem stejně jako on sám. Vždyť když stáli a hleděli spolu přes kaňon, zdálo se, že chlapec je naprosto přemožen tou podívanou. Večer otec opatrně nahlédl do synova deníku. Jediné, co tam stálo, bylo: „Dnes jsem

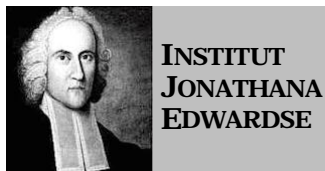
plivl téměř jednu míli hluboko!“ Nemůžeme očekávat, že děti budou prožívat bohoslužbu jako dospělí. Někdy bude jejich mysl roztěkaná, někdy vám na vaše otázky nedají uspokojivou odpověď. Zapomenou, o čem jste právě hovořili. Nezoufejte. Pamatujte, že čas, který s nimi strávíte, je nezmění hned dnes – ale bude ovlivňovat jejich život v budoucnu.

Bud'te transparentní. Prokážeme svým dětem špatnou službu, vzbudíme-li v nich víru, že jsme něco víc než hříšníci, spasení Boží milostí – skuteční lidé se všemi obavami a pády, stejně jako ony samy. Když vyznáváme své omyly, chyby a hříchy a prosíme za odpuštění Bohu i je samotné, ukazujeme jim své lidství a svou pokoru před Bohem. Utváříme tím před jejich očima správný vztah s Bohem a jsme tak pro své děti mnohem dosažitelnější a přístupnější. Zkušenost, kdy jsem mohl vidět svého otce otevřeně mluvit o svém životě a vyznávat své chyby, mi umožnila za ním přijít i v době dospívání, kdy jsem sám zápasil s mnoha pokušeními.

Začněte dnes. Možná jste při pomýšlení na úkol naučit se modlit s dětmi nervózní, ale pamatujte: čas, věnovaný seznamování s Bohem nemusí být dokonale připravený a vaše pobožnosti nemusí být bezchybné, důležité je, aby vůbec byly. Důležité je začít. Až se budete s dětmi dívat na televizi a uvidíte charakterní postavu, která jedná dobře, poznamenejte: „To mi připomíná Pána Ježíše, už jsem ti vyprávěl, jak Ježíš...?“ Využijte přestávky na reklamě a vyprávějte onen příběh a večer až se budou ukládat k spánku, tak se vraťte k té události, modlete se spolu a vyprávějte dětem o Ježíši.

Čas, který takto věnujete svým dětem, přinese užitek pro věčnost. Můj bratr úspěšný podnikatel, mě v životě období, kdy nežil zbožným životem. Když jsme jednou spolu mluvili, řekl jsem mu, že se modlím, aby se vrátil k Bohu. Řekl mi: „Johne, vím, že to udělám. Bez ohledu na to, jak teď žiju, já prostě nemůžu zahodit a zapomenout to všechno, co nás učili rodiče!“ A můj bratr se skutečně obrátil, díky dědictví zbožnosti, které do jeho života vložili náš otec a naše matka.

Rev. John Maxwell je starším pastorem sboru Skyline Wesleyan Durch v San Diegu, USA. S manželkou Margaretou jsou rodiči 2 dospívajících dětí. Publikováno ve Focus On The Family, May 1995, přeložil –df–.

Tento dokument lze volně šířit a kopírovat, jen v nepozměněné podobě. Není možno publikovat za účelem dosažení zisku bez souhlasu autora, resp. překladatele.

Institut Jonathana Edwardse, Ostrava, kontakt: joned@email.cz